

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114205029
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5114205029.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: Mesto Žilina, so sídlom Námestie obetí komunizmu 1, 011 31 Žilina, IČO: 00 321 796, právne zastúpené JUDr. Lukášom Bútorom, advokátom so sídlom Vojtecha Tvrdeho 12, 010 01 Žilina, IČO: 42 433 622, proti žalovanej: T. U., B.. XX.XX.XXXX, O. X. L. XXXX/XX, XXX XX Ž., Š. C. U., o vypratanie bytu, takto

rozhodol:

Žalobkyňa je povinná vypratať byt č. X na prízemí domu súp. č. XXXX, stojaceho na parcele KN-C č. XXXX/X, nachádzajúceho sa na ulici L. Č.. XX v Ž., katastrálne územie Ž., evidovaného v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom a tento byt odovzdať žalobcovi, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Žalobou zo dňa 31.01.2014 doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 14.02.2014 sa žalobca proti žalovanej domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť vypratať a odovzdať žalobcovi byt uvedený vo výroku tohto rozsudku (ďalej aj ako „sporný byt“). Súčasne žalobca žiadal zaviazat' žalovanú nahradiť mu trovy konania.

Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že je vlastníkom sporného bytu. Nájomcom sporného bytu bola N. X., ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX. Žalovaná, dcéra zosnulej N. X., bola prihlásená u zosnulej na adrese L. XXXX/XX, Ž. na trvalý pobyt od 28.01.1987. Zápisom o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 05.09.1979 sa stala nájomcom sporného bytu zosnulá N. X.. Tejto dňa 07.11.2006 zaslal výpoveď z nájmu bytu, ktorú táto prevzala dňa 16.11.2006. N. X. sporný byt po uplynutí výpovednej lehoty dobrovoľne neodovzdala, a preto jej zaslal dňa 26.04.2007 výzvu na vypratanie a odovzдание bytu. Po jej smrti zostala v spornom byte bývať a tento užívať žalovaná. Preto sa žalobca domáhal s odkazom na ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka ochrany práva proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, a to vydania veci od toho, kto mu ju neoprávnene zadržuje. Súčasne žalobca uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalovaná mala právo bývať v spornom byte do posledného dňa lehoty na vypratanie sporného bytu, nemožno v prípade, keď pôvodný nájomca zomrel, použiť ustanovenie o prechode nájmu bytu podľa ust. § 706 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná sporný byt dobrovoľne neuvoľnila a užíva ho bez právneho dôvodu, a preto podal žalobu vo veci samej.

Súd žalobe vyhovel rozkazom na plnenie č. k. 6C/50/2014-11 zo dňa 28.02.2014. Keďže žalovaná podala v zákonnej lehote proti rozkazu na plnenie na súde dňa 21.03.2014 odpor, došlo zo zákonných dôvodov podľa ust. § 174b ods. 4 v spojení s ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu rozkazu na plnenie.

Žalovaná v podanom odpore namietala nedôvodnosť žaloby k čomu uviedla, že žalobca pravdivo uviedol, že nájomcom sporného bytu bola od roku 1979 jej matka N. X., ktorá v roku 2011 zomrela. O tom, ako si jej matka počas svojho života plnila povinnosti voči žalobcovi ako vlastníčkovi sporného bytu, informovaná nebola, jej matka s ňou o danej veci nediskutovala a stav jej utajovala. Po smrti

matky sa ešte u spoločnosti BYTTERM a. s. (bývalého správcu bytu) domáhala platenia nájomného a služieb spojených s užívaním predmetného bytu, nebolo jej však vyhovené. Rovnako sa bola na možnosť platenia nájmu a služieb spojených s užívaním sporného bytu informovať na mestskom úrade, bytovom oddelení a v spoločnosti ŽILBYT s.r.o. Vždy jej bolo ale povedané, že keďže je nájomná zmluva od roku 2006 neplatná, neexistuje možnosť pokračovať v platení nájmu a služieb spojených s užívaním sporného bytu. Pracovníci spoločnosti ŽILBYT s.r.o. jej vždy povedali, že neexistuje č. účtu, na ktorý by mohla platby poukazovať a tiež, že jej nedajú nájomnú zmluvu, pretože byt je určený na asanáciu. Tým jej znemožnili preukázať záujem a ochotu platiť za sporný byt. Vedúca bytového oddelenia Mestského úradu v Žiline p. J.Č. ju viac krát počas jej návštevy mestského úradu upokojovala, že najskôr sa musia poriešiť „vážne prípady bezdomovcov“, ale hneď ako to bude možné, bude sa venovať riešeniu jej bytovej situácie. Na tieto vyjadrenia sa spoliehala, avšak zbytočne. Po smrti matky - nájomníčky sporného bytu neobdržala v roku 2011 žiadny list, či výzvu od vlastníka sporného bytu, ktorým by jej oznámil, v akom štádiu sa situácia so sporným bytom nachádza, či v ktorom by jej dal možnosť nejako sa zapojiť do riešenia bytovej situácie jej rodiny. Naopak, sama sa chodila informovať k p. J., ale riešenie situácie odkladala. Ďalej žalovaná uviedla, že v predmetnom byte býva spolu s jej dcérami Q., nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX. Má ešte jednu dcéru a dvoch plnoletých synov. Je v ťažkej životnej situácii, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi. So zabezpečením starostlivosti o jej deti jej ako-tak pomáhajú otcovia detí a dvaja plnoletí synovia. Má však záujem na tom, aby ako rodina mali zabezpečené primerané bývanie. Je ochotná a schopná platiť poplatky spojené s užívaním bytu. Má informáciu, že pozemok, na ktorom sa predmetný obytný dom nachádza, vlastník predal investorovi a budova je určená na asanáciu. Veľmi si praje riešiť bytovú situáciu jej a jej detí, keďže bez pridelenia bytovej náhrady totiž hrozí, že nebude ďalej vedieť zabezpečiť starostlivosť o svoje deti a tieto jej môžu byť odňaté. Apeluje na ľudskosť a žiada prideliť náhradné bývanie. Žalovaná tak žiadala súd, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca sa k podanému odporu vyjadril písomným podaním zo dňa 25.04.2014, v ktorom uviedol, že k tvrdeniu žalovanej, že sa domáhala u predchádzajúceho správcu bytu spoločnosti BYTTERM a. s. platenia nájmu a služieb spojených s užívaním bytu sa nevie relevantne vyjadriť. Nemá však vo svojich dokumentoch žiadne podklady, ktoré by preukazovali, že sa žalovaná domáhala platenia nájmu a služieb spojených s užívaním sporného bytu. O úmrtí N. X. sa dozvedel náhodne až v roku 2013. Túto skutočnosť mu žalovaná neoznámila, a preto zástupcovia spoločnosti ŽILBYT s. r. o. navštívili žalovanú a oznámili jej, že aktuálny stav užívania bytu a dlhodobé neplatenie bude viesť k podaniu žaloby o vypratanie na súd. Ani táto skutočnosť však nič nezmenila na správaní žalovanej. V jednotlivých vyjadreniach sa žalovaná snaží preukázať záujem o platenie nájomného, avšak v reálnom prístupe zatiaľ neurobila žiadny ústretový krok. Je pravdou, že predmetný bytový dom je určený na asanáciu, ale aj to, že žalobca bude pomáhať predovšetkým občanom, ktorí si plnia svoje povinnosti voči nemu. Vyjadrenie žalovanej tak žalobca považoval za účelové a nedôvodné, a preto zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu.

Súd vec prejednal a rozhodol za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu a v neprítomnosti strán sporu na pojednávaní dňa 05.02.2016. Obe strany sporu mali predvolanie na pojednávanie riadne doručené do vlastných rúk so zachovaním lehoty na prípravu pojednávania. Strany sporu svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili a ani nepožiadali o jeho odročenie.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní zotrval zásadne na svojej skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v jeho písomných podaniach, pričom k tejto doplnil, že sporný byt, ktorý neoprávnene užíva žalovaná sa nachádza v dome, ktorý je v dezolátnom technickom stave. Je určený na asanáciu a v podstate pri jej ďalšom zotrvávaní v tomto dome hrozí postupne ohrozenie jej života a takisto aj ohrozenie verejného záujmu, nakoľko žalobca ako subjekt verejnej správy má záujem tento objekt asanovať a postaviť nové bytové jednotky v rámci plnenia svojich služieb vo verejnom záujme pre obyvateľov mesta, ktorí si budú plniť svoje záväzky tak, ako vyplývajú zo zmluvných vzťahov. Žalobca aj vzhľadom na skutočnosť, akému verejnému záujmu žalovaná bráni tým, že stále v uvedenom dome zotráva a takisto aj vzhľadom na skutočnosť, že v celom tomto súdnom konaní a za posledné roky v podstate neprejavila žiadnu iniciatívu alebo aktivitu, aby si zabezpečovala postupne nejaké náhradné bývanie, alebo aby sa aspoň dostavila ku žalobcovi s tým, že uvedenú situáciu chce reálne a relevantne riešiť, mal za to, že nie je ani v rozpore s dobrými mravmi, aby súd zaviazal žalovanú predmetný byt vypratať.

Súd na základe vykonaných listinných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

Z výsledku vyhľadávania na katastrálnom portáli Úradu geodézie, kartografie a katastra SR zo dňa 31.01.2014 (predloženého žalobcom na č. I. 3 spisu) mal súd za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom stavby - domu súp. č. XXXX nachádzajúcej sa v k. ú. Ž. evidovanej na LV č. XXXX vedenom

Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom. Súčasne mal súd za medzi stranami sporu nesporné, že v tomto dome súp. č. XXXX sa nachádza na prízemí byt č. X (sporný byt).

Dňa 05.09.1979 bol Okresným bytovým podnikom Žilina a N. X. na základe rozhodnutia o pridelení bytu vydaného Mestským národným výborom, odborom bytovým v Žiline č. j. Byt: XX/XX-R. zo dňa 08.08.1979 podpísaný zápis o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu č. X v bytovom dome č. p. XXXX/XX (predložený žalobcom na č. I. 4 spisu).

Listom zo dňa 08.11.2006 zn. 1346/45/4-výp. označeným ako „Výpoveď nájmu bytu“ adresovaným N. X. (predložený žalobcom na č. I. 5 spisu) žalobca v zastúpení obchodnou spoločnosťou BYTTERM, a. s., Saleziánska 4, 010 77 Žilina s odkazom na to, že rozhodnutím o pridelení bytu zo dňa 08.08.1979 a zápisom o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu zo dňa 05.09.1979 sa N. X. stala nájomcom bytu č. X nachádzajúceho sa v dome súp. č. XXXX, vo vchode č. XX, na ul. L. P. Ž., pričom podľa čl. II. zápisu o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu sa zaviazala prenajímateľovi platiť nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu a skutočnosť, že N. X. nezaplatila nájomné a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu za mesiace: časť ročného vyúčtovania za rok 2000, za mesiace august a december 2002, za mesiace marec, máj, júl a december 2003, ročné vyúčtovanie za rok 2003, za mesiace január až december 2004, ročné vyúčtovanie za rok 2004, za mesiac január až december 2005, ročné vyúčtovanie za rok 2005 a za mesiace január až september 2006, čím dlhovala na nájomnom a úhradách za plnenia poskytované s užívaním bytu celkom 144.959,- Sk, vypovedal nájom predmetného bytu podľa ust. § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka.

Listom zo dňa 26.04.2007 zn. 1346/45/4-výz. označeným ako „Výzva na vypratanie a odovzдание bytu“ (predložený žalobcom na č. I. 6 spisu) adresovaným N. X. žalobca v zastúpení Y. T. Š. vyzval s odkazom na výpoveď zo dňa 08.11.2006, v zmysle ktorej jej zanikol nájomný pomer k spornému bytu, ktorý tak užíva bez právneho dôvodu, požiadal N. X. o vypratanie a odovzдание sporného bytu v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy.

Podľa oznámenia o úmrtí vystaveného Matričným úradom Mesta Žilina dňa 21.01.2014 (predloženého žalobcom na č. I. 7 spisu) N. X.C. zomrela dňa XX.XX.XXXX.

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 13C/127/2014-126 zo dňa 18.10.2016, ktorý nadobudol podľa doložky na ňom vyznačenej právoplatnosť dňa 14.12.2016 (na č. I. 36 spisu), zamietol žalobu žalovanej (v konaní vedenom pod spis. zn. 13C/127/2014 ako žalobkyne) proti žalobcovi (v konaní vedenom pod spis. zn. 13C/127/2014 ako žalovanému) o určenie, že žalovaná je nájomcom sporného bytu. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že sa súd po dospení k záveru, že žalovaná má na požadovanom určení podľa ust. § 137 písm. c) CSP, meritórne zaoberal otázkou existencie práva nájmu žalovanej k spornému bytu, pričom dospel k negatívnemu záveru. Okresný súd Žilina dospel k záveru, že nájomný pomer N. X. k sporenému bytu sa skončil dňom 28.02.2007, a to uplynutím výpovednej doby plynúcej po doručení výpovede žalobcu z nájmu sporného bytu zo dňa 08.11.2006 N. X.. N. X. tak mala právo obývať predmetný byt do posledného dňa lehoty určenej žalobcom na vypratanie sporného bytu, t. j. do 28.02.2007 a teda ku dňu jej smrti 29.07.2011 jej právo užívať sporný byt nesvedčilo, a preto aplikácia ust. § 706 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy a žalovaná sa tak nestala nájomcom predmetného bytu v dôsledku prechodu nájmu bytu podľa ust. § 706 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom nedošlo k uzatvoreniu novej nájomnej zmluvy k spornému bytu, t. j. nevznikol ani nový nájomný vzťah k spornému bytu založený na nájomnej zmluve medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom. Z uvedených dôvodov žalobu žalovanej ako nedôvodnú zamietol.

Podľa ust. § 126 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa ust. § 226 CSP, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa ust. § 228 ods. 1 CSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnyimi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

Cit. ust. § 126 ods. 1 OZ upravuje nárok vlastníka na súdnu ochranu. Vlastník je chránený aj inak (dovolená svojpomoc a ochrana poskytovaná orgánmi štátnej správy), avšak zavŕšením ochrany vlastníckeho práva je ochrana poskytovaná nezávislými súdmi. Východiskom pre súdnu ochranu je ust. § 4 OZ, ktorá je zdôraznená aj v procesnom predpise (čl. 1 CSP). Súdnu ochranu vlastníckeho práva možno realizovať aj prostredníctvom žaloby na vydanie veci (actio reivindicatio). Ide o žalobu na plnenie a chráni obsah vlastníckeho práva, t. j. právo vlastníka vec držať, užívať a požívať jej plody a úžitky vrátane oprávnenia nakladať s ňou. Žaloba na vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene,

t.j. bez právneho dôvodu, zadržiava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna vecná legitímácia patrí vlastníkovi. Pasívna vecná legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod.

V konaní sa tak žalobca podanou žalobou domáhal voči žalovanej ochrany svojho vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti - bytu č. X na prizemí domu súp. č. XXXX postaveného na parc. KN-C č. XXXX/X a nachádzajúceho sa v k. ú. Ž. podľa cit. ust. § 126 ods. 1 OZ vychádzajúc z toho, že žalovaná do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje tým, že užíva predmetný byt bez právneho dôvodu.

V konaní bolo preukázané, že žalovaný je vlastníkom sporného bytu, a preto bol v spore medzi stranami sporu nositeľom aktívnej vecnej legitímácie.

V konaní bolo v ďalšom nesporné, že žalovaná užíva sporný byt, pričom naopak spornou bola otázka existencie / neexistencie práva žalovanej sporný byt užívať.

„Účinky právoplatnosti rozhodnutia - jeho nezmeniteľnosť a záväznosť sa chápu podstatne širšie než pojem ne bis in idem. Význam právoplatnosti súdneho rozhodnutia sa neobmedzuje len na rovinu prekážky rei iudicatae (ako neodstrániteľnej procesnej podmienky konania), t. j. len na neprípustnosť nového prejednávania už raz rozhodutej veci. Právoplatnosť má aj pozitívnu stránku spočívajúcu v pôsobení vecnom: význam v dosahu záväznosti na rozhodnutie o inej veci. Náplň právoplatnosti prejavujúca sa ako prameň prejudiciálnych účinkov právoplatného rozhodnutia je mimoriadne závažná. To, že nejde o rozhodnutie o tej istej veci (s identickým predmetom konania), ešte neznamená, že už raz súdom v predošlom občianskom súdnom konaní (teraz civilnom sporovom konaní) s konečnou platnosťou medzi účastníkmi (teraz stranami sporu) vyriešenú otázku hmotnoprávneho vzťahu by mohol neskôr (ďalší) súd v inom (novom) občianskom súdnom konaní medzi tými istými účastníkmi posudzovať inak ako otázku predbežnú. Bráni tomu ust. § 159 ods. 2 O. s. p. (teraz ust. § 228 ods. 1 CSP), ktoré vo vzťahu k ust. § 135 ods. 2 druhá veta O. s. p. (teraz ust. § 194 ods. 2 CSP) znamená osobitnú procesnú úpravu; z nej vyplýva súdu povinnosť v prípade riešenia predbežnej otázky považovať za záväzné právoplatné súdne rozhodnutie o takejto otázke. Súd má teda povinnosť pri svojom rozhodovaní o (tejto ďalšej) veci neodchýliť sa od právoplatného rozsudku, ktorým sa vyriešila v inom občianskom súdnom konaní ako vec sama príslušná predbežná otázka. Uvedený prejudiciálny účinok právoplatnosti skoršieho rozsudku v novom (ďalšom) občianskom súdnom konaní (s neidentickým predmetom konania, t.j. bez existencie prekážky rei iudicatae) môže preto (so zreteľom na tú - ktorú konkrétnu situáciu) viesť k výsledku (znamenáť), že žalobca bude neúspešný. Zistenie súdu v predošlom občianskom súdnom konaní o práve (resp. právnom vzťahu) právoplatným rozsudkom (výrokom) neprejavuje sa (v prípade nového konania) preto iba negatívnym vymedzením, že o tej istej veci nemôže súd znova konať a rozhodovať (ne bis in idem), t. j. len v skúmaní (danosti) tejto stránky právoplatnosti, ale má aj ďalší aspekt (dopad či zacielenie); je ním prejudicialita spájaná s právoplatným rozsudkom. Prejudicialitu možno vo všeobecnosti (v jej podstate) chápať aj ako kauzálny vzťah medzi dvomi subjektívnymi právami, z ktorých jedno je podmienené druhým. Svoje miesto nachádza predovšetkým v prípadoch, kedy právoplatným rozhodnutím o veci sa vyriešila otázka, ktorá má zásadný význam pre ďalší spor: od jej posúdenia závisí rozhodnutie v tejto ďalšej veci. Jej vznik predpokladá, že určitý právny vzťah sa stal predmetom procesu, pričom právny vzťah, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté, musí súd pri rozhodovaní o inej veci (právnom vzťahu) posudzovať len tak, ako sa stalo v právoplatnom rozhodnutí. Pri tomto objektívne existujúcom vzťahu - pozitívnoprávnej stránke prejudiciality - skúmajú sa jeho dôsledky (najmä to, kedy a do akej miery je súd viazaný právoplatným rozhodnutím o predbežnej otázke, kedy a v akom rozsahu a s akými účinkami si môže súd predbežnú otázku, ktorá doposiaľ nebola právoplatným rozhodnutím vyriešená, sám posúdiť, aký je postup v prípadoch, keď si takúto otázku sám vyriešiť nesmie). Prejudiciálna (predbežná alebo aj predurčujúca) otázka je potom taká otázka, ktorá sama predmetom konania nie je, avšak na jej vyriešení je závislé rozhodnutie, ktoré má súd prijať. Prejudicialita takto vyjadruje aj skutočnosť, že v konaní o určitej veci sa vyskytuje relatívne samostatná otázka, ktorá bola predmetom právoplatne skončeného konania a má pre terajšie konanie určujúci význam (uvedené zároveň aj objasňuje použitý výraz „predurčujúca otázka“).“ (z uznesenia Najvyššieho súdu SR spis. zn. 1Cdo/133/2009 zo dňa 29.04.2009; obdobne nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 349/2009-36 zo dňa 20.01.2010).

V kontexte s právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/127/2014-126 zo dňa 18.10.2016 a výkladu uvedeného v predchádzajúcom odseku odôvodnenia tohto rozsudku, tak súd vychádzal z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/127/2014-126 zo dňa 18.10.2016, ktorým Okresný súd Žilina posudzoval hmotnoprávny vzťah strán sporu, a to, či medzi stranami sporu existuje záväzkovo-právny vzťah (nájomný vzťah), z ktorého by vyplývalo oprávnenie žalovanej ako nájomcu užívať sporný byt a tomu korelujúca povinnosť žalobcu umožniť užívanie sporného bytu žalovanej. V danom spore medzi žalovanou (ako žalobkyňou) a žalobcom (ako žalovaným), ako už bolo uvedené, súd

dospel k záveru o neexistencii práva žalovanej užívať predmetný byt na základe práva nájmu sporného bytu.

Žalovaná v konaní v ďalšom nepreukázala, že by jej svedčalo právo užívať predmetný byt na základe iného právneho dôvodu, a preto súd vychádzal pri svojom rozhodnutí, že žalovaná nedisponuje akýmkoľvek právom užívať sporný byt. Žalovaná tak neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu k spornému bytu a je tak v spore pasívne vecne legitimovaná.

Súčasne má súd za to, že aj s poukazom na žalobcom na pojednávaní uvedené skutkové tvrdenia o tom, že sporný obytný dom je v havarijnom stave a je určený na asanáciu, pričom na miesto tohto žalobca mieni realizovať v rámci plnenia svojich služieb vo verejnom záujme pre obyvateľov mesta výstavbu nových bytových jednotiek, ktoré žalovanou neboli namietané, nie je možné považovať výkon práva žalobcu za taký, ktorý by bol v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Preto súd žalobe ako dôvodnej vyhovel a zaviazal žalovanú vo výroku tohto rozsudku sporný byt vypratať a odovzdať ho žalobcovi.

Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Súd napokon rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania, a to s poukazom na plný úspech žalobcu vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %.

O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).